

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Ecloga I. Bucolicorum Quirinalium. De vitula elegante, quæ à rustico
promissa voto B. Quirino, sed à Domino illius armentis iuncta est. Vbi una
nocte omne, præter eam, armentum deperijt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

ECLOGA I. BVCOLICORVM
QVIRINALIVM.

De vitula elegante, quæ à rustico promissa voto B. QVIRINO, sed à Domino illius armentis iuncta est, Vbi vna nocte omne, præter eam, armentum deperijt.

Tityrus Allegoricè Tegrionensis esse receptor animalium, quæ voti deferuntur. Melibæus quidam olim detractor B. QVIRINI, qui est in vltima Ecloga paralyti percussus & curatus inducitur.

Melibæus.

TITTYRE tu magni recubans in margine stagni,
Syluestri tenuiq; fide pete iura peculi;
Nos patriæ fines & dulcia linquimus arua:
Et nostri pecoris tua dura replebimus arua.
Expectes frustra nos Tityre lentus in ymbra.

Tityrus.

O Melibæe, Deus nobis hac ocia fecit,
Qui curas hominum propè nos pecorum quoque fecit.
Nobis nempe bonus semper fuit ille patronus,
Votiuum munus cui felice attulit annus;
Ille boues superare lucem permisit, & aræ
Inscriptam plebem tribuit sperare salutem.

Melibæus.

Non hoc inuisum, magis id mirum mihi visum:
Grandine cur & peste ferit nos aura frequente?
Exanimis illos retulisti nempe gemellos,
Qui sedere vagi flagrante sub arbore fagi
De cælo tacta. nunc esse vbi gratia tanta,
Cuius opem iactas, cuius bona mira retrahas?
Quæ timidis saltem liceat sperare salutem?

Tityrus.

Quas populi doluere, Dei plagas meruere
Munera spondentes sanctis & non.....

Dm

HENGGAN
SJJ
COM 9 ma
SIV
24

Dum venerabantur sancti, dum vota dabantur,
 Omnia lata fuere, procul mala cuncta fuere,
 Temperies anni nil pertulit inclita damni,
 Sol terras refouebat, opes tellus pariebat,
 Aetas crescebat, nec quid sit grando sciebat.
 Ex quo sanctorum iam gloria nulla locorum
 Conducit populos, fors anxia deterit illos,
 Temperie mæsta rix arcta ferens alimenta.
 Ecce solo sterili pallefcunt lumina cæli,
 Mors plebi pecoriq; frequens incumbit vbiq;
 Et quæ causa tibi suberat loca sacra videndi,
 Numquid vt offerres, magis aut oblata referres?
 Libertas, mentes quæ fert ad vtrumq; volentes,
 Muneris expertem me non adeo, nec inertem
 Et puero canos respexerat vsque sub annos,
 Vt nos argueres iustè, quocunque cadet res,
 Et prius à vita quam morte relinquer ab ista:
 Præmoriar gratis dum stabit gloria Sanctis.
 Sed dicis verum: præsens mutatio rerum
 Omnia præcidit, quæ pristina copia vidit;
 Dum res pollebat, seu mens me læua tenebat,
 Libera spes vulgi, quod abest, nec cura peculi,
 Cusa fuit magnos non formidare tyrannos.
 Seu pax florebat, mens & me læta gerebat,
 Quid cantaret heros regio lætissima veros,
 Quam votiua meis exhibat victima septis.
 Pinguior & sacra veniebat caseus aræ,
 Plurima tempus adusque meum seæus vtriusque
 Ex atavis pensum soluebat dextera censum.
 Mirabar neglecta quod improperas sacra festa
 Patroni tanti per secla diu celebrati,
 Cui miro digna pendere sub arbore signa

Melibeus.

Tityrus.

Melibeus.

Scis

V

Scis sanatorum varia cura miserorum.
 Cum referas talem famulatum tam specialem,
 Quem veterum pietas nec praesens deserit aetas,
 Dic quos culpabas votiq; reos memorabas,
 Ob quorum facinus foret aër & ipse malignus,
 Quae promississet tellus mentita fuisset.

Tityrus.

Sic illum testor iuuenem tibi calice rector,
 Testem condignum rutilante cruore QVIRINVM,
 Sic eius curas populis pecoriq; futuras,
 Sic eius sacram signis clarentibus aram,
 Nobis aeterna lustrandam ritè lucerna,
 Quam votis magnis cumulabimus ecce quotannis,
 Nil me fallaci verboe referre procaci,
 Nil dubiae cecinisse rei; sic me iuuet ipse.

Melibœus.

Fortunate senex, et si tibi parua supellex,
 Ampla fides credi dat, si quid habes referendi,
 Res iam procedunt: ergo tua rura manebunt,
 Et tibi magna satis, quamuis agris breuiatis,
 Plura lapis nudus teneat, limus quoque crudus,
 Ac fœsis vdis squalens tegat vluva paludis.

Tityrus.

Hoc inquam flendum quis denegat atque dolendum?
 Quis vetet hoc quari, si det Deus id retineri?
 Credo diu multum scelus hoc non ibit inultum,
 Quod pridem lauis aruis sine limite raptis,
 Pro tanto sine iure tenendo denique rure,
 Quae voto debentur, ea iam fraude tenentur:
 Vt vindicta satis pateat super his data Sanctis.

Melibœus.

Mens hominum si dura recordetur sua iura,
 Hoc sollers agito quid crimine noris ab isto.

Tityrus.

De grege vota bonis tibi danda QVIRINE colonis
 Secernens viculam, dederat pastoribus illam
 Præcis pascendam, post hæc in vota trahendam.

Quæ

Qua bene . . . . . formosaque sic adoleuit,
 Vt nec in armento fuerit similis sibi toto;
 Sanctis inuidit dominus gregis, hoc vbi vidit;
 Hanc tolli iussit, meliorandis quoque iunxit
 Armentis reliquis, lucris persuasus iniquis:
 His vna dum nocte fuisset iuncta, repente
 Mortua sunt iumenta sequenti luce reperta,
 Vt quod speraret nil prater eam remaneret:
 Redditur extortis tunc demum bucula votis;
 Hanc Melibœe sacris fero vix, ita fortis & acris.
 Me trahit ipsa magis, cur non peruertere . . . . .?
 Vix teneo captam, nec enim sibi vincula remittam.
 Nocte mane tamen hac, clausum stabula pecus illac.
 Canabis mecum, tua ferto viatica tecum.

Melibœus,
 Tityrus,
 Melibœus,

ECLOGA II. QVIRINALIVM.

De bucula formosa, quam voto promissam, & biennio
 retentam lupi discerpserunt die S. QVIRINI.

Corydon est voci debitor, de quo loquitur auctor.

DVM mouisse pedes sacras vult pastor ad ades,
 Cuius armenti Corydon à clade recenti,
 Quo successus ei bonus & fuga perniciosi
 Esset, pestifera subeat si morbus ab aura,
 Vouerat electam forma præstante iuuentam,
 Qua cornu penas dabat & pede sparsit arenas,
 Delicia pecoris totius opima decoris,
 Hec voci aptata viget campis spaciata,
 Et capie incrementa sui per pascua lata:

V 2

Rusticus